

ՄԱՅԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ. կես տարվանը 6 ռուբլ.:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատանը և պ. Ծատուրեանի խանութում

Օտարաբաղադրյալը գինում են ուղղակի
Тифлис. Редакция „Маяк“

Խմբագրատանը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տոն օրերէն):

Յայտարարութիւնները ընդունվում են ամէն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իրաւօրէն ըստ 2 կողմի:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքական վերջին անցքերը. — Եւրոպայի տեսչական, Նախկին Ալեքսանդրապոլից, Նախկին Վաղարշապատից: Նախկին Հին-Նախկին Նախկին, Նախկին Ստրասբուրգից, Ներքին լուսին. — Արտաքին տեսչական, Վարդապետի գրութիւնը Հայաստանում: Ֆրանսիա, Գերմանիա, Արտաքին լուսին. — Սառն լուսին. — Մշակութիւն, հեղափոխութիւն. — Յայտարարութիւններ: — Տեղեկացոյց:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՎԵՐՋԻՆ ԱՆՑՔԵՐԸ

Բանակցութիւնները կոնգրէսը կայացնելու մասին դարձեալ շարունակվում են, բայց ոչ մի կողմը չէ կամենում զինվածներ անել: Ռուսաստանը համաձայն է ենթարկել կոնգրէսի քննութեանը Սան-Ստեփանօի դաշնագրի այն կէտերը, որոնք կապ ունեն եւրոպական որ և է պետութեան ուղղակի շահերի հետ արեւելքում, Ննգլիան մի և նոյն յամառութեամբ պահանջում է, որ ամբողջ դաշնագիրը քննվի:

Վերջին հեռագիրը հաղորդում է որ Ննգլիան յայտնեց, եթէ Սան-Ստեփանօի դաշնագիրը անփոփոխ մնաց, այն ժամանակ Ռուսաստանի ազդեցութիւնը Թիւրքիայում մեծանում է, իսկ Ննգլիան դրան հակառակ է: Ննգլիան պահանջում է, որ Բօլքարիան փոքրանայ. եթէ Բօլքարիան մնաց այնպէս, ինչպէս նախագծված է Սան-Ստեփանօի դաշնագրում, այն ժամանակ Թիւրքիան մի աւատական իշխանութիւն է հանդիսանում:

Այս հարցի առիթով «Times» լրագիրը, որ ներկայ միջխորութեան օրդան չէ կարելի համարել, հետեւեալ դատողութիւն է տալիս. Ննգլիան չէ կամենում վերականգնել Թիւրքաց իշխանութիւնը Բօլքարիայում, նա չէ պահանջում Ռուսաստանից, որ պատերազմի հետեւանքները անգործադրելի մնան, նա ցանկանում է միայն, որ գործերի նոր գրութիւնը չը զգի իրան Թիւրքիայի վրա ունեցած ազդեցութենից: Այս է պատճառը, լրագրի կարծիքով, որ Ննգլիան պահանջում է քննութեան ենթարկել ամբողջ դաշնագիրը:

2րդ նայելով այս բացատրութիւններին, գործերի գրութիւնը նոյնքան խառնված է, որքան առաջ էր և քիչ յոյս կայ, որ առանց պատերազմի երկու կողմերը որ և է հետեւանքի համեն:

Թիւրքիան լաւ հասկանում է այս հանգամանքը և չէ շտապում մաքրել այն ամբողջները, որոնք վաղուց պէտք է ուստաց ձեռքին լինէին: Թիւրքիան ամեն անգամ, երբ նրանից պահանջում էին Բաթումի և միւս ամրոցների մաքրելը, գործը յետաձգում էր և վերջը այնտեղ հասաւ, որ յայտնեց թէ միայն ինքը չէ, որ չէ կատարում վերջին դաշնագրի պայմանները, որ ուսանեն էլ շատ բան չեն կատարել, բայց երբ գեներալ Տօպլեբէն, ուստաց զորքերի այժմեան գլխաւոր հրամանատարը, սպառնաց գրաւել Վ. Պօլսը, եթէ ամրոցները անյապաղ չեն մաքրվի, Թիւրքիան խոստացաւ շուտով կատարել գեներալ պահանջը և ուսաներ արդէն պատրաստվում էին յետ քաշվել դէպի Ադրբեյջան, բայց Ս. Պետերբուրգի կարիւստը հաւանութիւն չը տուեց Տօպլեբէնի պլանին և գործը մնաց առաջվայ գրութեան մէջ:

Մինչև որ անգլիացիները և ուսաները կանգնած են միմեանց հանդէպ, ամեն րօպէ պատրաստ միմեանց արիւնք թափելու, Ֆրանսիան, բաց անելով իր աշխարհահանդէսը ցոյց է տալի, որ հանրապետական կառավարութիւնը ոչ թէ միայն հաստատվեց այդ երկրում, այլ նա վերջին պատերազմից յետոյ երկիրը հասցրեց կատարեալ բարօրութեանը:

Ֆրանսիայի առեւտրական միջխորը աշխարհահանդէսը բաց անելու ժամանակ իր ճառով յայտնեց, որ հանրապետութիւնը Ֆրանսիայի հաստատված վերջնական կառավարչական ձևն է և նշանաւորը այն է, որ մարշալ Մակ-Մաճօն, հանրապետութեան այդ թշնամին, հաստատեց միջխորի խօսքերը:

Վ. Տ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԱԼԷՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻՑ

2 մայիսի

Այս ամիս շարունակ Ալեքսանդրապոլիցը զրկված էին արեգակի լոյսից, բայց ապրիլի 29-ին հաջիւ հաջ եղանակը փոխվեց և արեգակը երևաց իրան անհետացնող ամպերի միջից, տարածելով իր կենսատու ճառագայթները հարուստ, աղքատ և մուրացկան մահկանացուների վրա: Հասարակութիւնը կարծես թէ մի նոր աշխարհ մտած, ուրախ ու զուարթ դէմքով անցողւորած էր ամուսն փոքրների մէջ, Գեղեցիկ սեռն էլ այդքան երկար ժամանակամիջոցին անելի մէջ ակամայ փակված լինելով անտանելի ցինխոտ և անձրևային եղանակի պատճառով՝ սկսեց դուրս գալ մաքուր օդ ներշնչելու: Միով բանիւ ամեն բան ոգեւորված վիճակի մէջ էր մտել: Մեր վաճառականները ևս գոհ լինելով նախախնամողից, որ կարողացել են իրանց սպասածից շատ աւելի շահ և վատակ ձեռք բերել, ի հարկէ մեզ ամենքիս յայտնի միջոցներով, այս պատերազմի միջոցով, խանութների առջև շարված և կործանող դէմ արած արեգակի տաքութեանը, իսկ աչքերը ուղղած կապուտակ երկնքին զուարճանում էին: Այդ միջոցին հաս խեղճ, ողորմելի հայ գաղթական մուրացկանը նոյնպէս օգուտ է քաղում բնութեան փառաւոր եղանակից. արեգակի տաքութիւնը նրա վրա ևս ազդելով ստիպել է նրան իր հոգեկան վիշտերը լօպէական ժամանակով մոռանալ, որ ցինխոտ և անձրևային եղանակով նա տկար ու խոնաւ գետնի յատակի վրա պառկած, կոշտ քարը փափուկ բարձի տեղ գլխի տակ դրած, դուրս գալու կարողութիւն չունենալով հալ ու մաշ էր լինում, իր սև անցեալը անդադար պատկերացնելով և ներկայացնելով իր երեւակայութեան մէջ: Կնիւնտուր ազդի տառապանքը ներկայացնող այդ 90—100 տարեկան զառամեալ թշուառ հայ միջոցներ, դուրս եկած ու գլխի ինչ խոնաւ անկիւնից, պատում են ցուպը ձեռքին, տոպրակը ուսին, գլուխը քաշ ընկած, աչքերը պղտորված ժամանակի հոսանքից. սրանք իրանց կնիւնքի մէջ շատ հալածանքներ, զանազան սրբապաշտութիւններ, սպանութիւններ, անմեղ բայց թշուառ զոհեր, բռնաբարութիւններ, կողորովութիւն և կործանում. տեսնելով քուրդ և տաճիկ բարբարոսների ձեռքերով կատարված, հասել են այդ վիճակին: Երեւոյում աղանջները լսելու ընդունակութիւնը կորցրած, նա զախի է փողոց և խանութից խանութ պտտելով Աստուծու առաւ օրհնութիւնը թափում է իրան մի սև կօպէի սև ապրանքի համար տուողի ձեռքով: Նա մոտենում է և ինձ, որ նոյնպէս գոհ վիճակով կանգնած եմ խանութի առջև: Նա նրա երեսի զծագրութիւնը նշմարելով, չարվում է հետաքրքրութիւնս և իմ աչքերով հիշում եմ նրա դէմքի վրա արտայայտվող ոգու դառն վիշտերը, որ ևս ակամայ ստիպված հարցնում եմ նրան՝ հայրիկ, որտեղացի ես, որքան ժամանակ է այստեղ ես զսնվում, ինչ է քո մուրացկանութեան պատճառը, կամ ինչ է ստիպել քեզ նման ծերունուն այդ վիճակի մէջ ընկնել: Նա մի վայրկեան կանգ առնելով, մի խիստ հոգոց է հանում. իսկոյն հասկանում եմ, որ ես անգլուշտութեամբ այդ հարցերը անելով վիրաւորեցի խիստի մի քանի րօպէ անվրդով մնացած սիրտը ու ստիպեցի նրան կրկին մտաբերել իր սև անցեալը: Ողորմելի ծերունու աչքերից գլուխների քանի մի կաթիլ դառն արտաւորւթներ, որ թափվում էին նրա չորացած, արիւնք կմակը դարձած հաստ ու կոշտ երեսի կնճռված ծակերի վրա՝ յոյժ և այդ րօպէում արդեօք որ քարացած և անզգայ սիրտ ունեցողը պէտք էր անվրդով մընար և իր արտասուքն էլ չը խառնէր նրա արտասուքի հետ և չը մանակցէր նրա այդ կերպով արտայայտած ոգու վիշտերին, վերջապէս նա մի քանի վայրկեան այդ դրութեան մէջ

մնալուց յետոյ, զապելով արտասուքը և վրդոված գողգոթուն ձայնով պատասխանեց հետեւեալը՝ «Այո, անցած տարուն եմ էկած Մուշէն, ու աս վիճակիս մէջ ըլլելու պատճառը անանգութիւն, անօրէն, բարբարոս քուրդեր ու տաճիկներ են, որ տանընիւց տղայ զաւակներս հեռու հեռէ մեռուցին, կնիկս ու աղջիկս խեցին, տուն ու տեղս քանդեցին, կործանեցին, մայա ու տաւարս կողպտեցին, և ինձի ալ, աչ անասունածներ սպանելու փոխանակ, որ մի անգամից իմ դարդեր հետս գերեզման տանելի, թողին սաղ որ մինչի աս օրերս տեսնեմ, մաշվեմ ու տրորվեմ անբուժելի ցաւերովս: Այն, Աստուծո զործանէ անոնց տունը, Գրիստոս անոնց պատիժը դրէն»:

Մ. Միջնանեանց

ՆԱՄԱԿ ՎԱՍԻՍԻԱՆՍԻՑ

Ապրիլի 23-ին

Ձեր պատուական օրագրի 56-որդ համարի մէջ կարգաւորվ էմ միաձնից գրած տեղեկութիւնը, որ յայտնում է թէ ձեպեճեանի գործի համար կազմված յանձնաժողովը մինչև այժմ չը հրատարակեց իր արած քննութեան արդիւնքը ի գիտութիւն ամենեցուն, զարմացրեց մեզ. մինչդեռ յայտնի է՝ որ քննութիւնը բոլորովին վերջացած է մարտ ամսի 25-ին, յանձնաժողովը ցրված է 27-ին և նոյն ամսի 31-ին ձեմարանից էկած հինգերորդ դասաւան աշակերտներին շատերը հասած են իրանց հայրենիք: Կը յուսանք որ յանձնաժողովը ինքը կը շտապէ ձեմարանից երկրի փափաքը կատարելու:

Թէ ինչպէս սկսվեցաւ քննութիւնը, ինչպէս վերջացաւ, և որոնց վրա ծանրացաւ գործը, թողնում եմ յանձնաժողովի անդամներին ձեմարանութիւնը երեսն հանելու, միայն ցանկանում եմ յայտնել թէ մարտի 31-ին որպիսի զգացմունքով էլան ձեմարանից հինգերորդ դասաւան աշակերտները և ձեմարանի կառավարութիւնը ինչպէս ձանապարհ դրեց այն չքաւ տը աշակերտներին որոնց ժողովել էին անտրտուն չհաւատալով ամեն մի կամայականութեանը: Արդէն հինգերորդ դասաւան աշակերտները յանձնաժողովի քննութեան ժամանակ յայտնած էին, որ իրանց ալ ևս չը պիտի մնան, ուստի խնդրում են որ շուտով անօրինվի իրանց հայրենիք ձանապարհ դնելու: Այս յայտարարութիւնը շատերը իբրեւ աշակերտների կողմից սպառնալիք հասկացան, շատերը ևս այլ և այլ կարծիքներ տարան, էլ ինչ համոզված, որ այն չքաւ տը աշակերտները յայտնելով իր թողնելն այն պատասխանարանը, որ չորս տարի կապել էին անվտանգ:

Ցանձնաժողովի խնդրանքը աշակերտները սպասեցին մինչև քննութեան վերջը, բայց երբ լսեցին որ քննութեան գործի ստուար տետրակը մտաւ քաւարանը, ուր ուղ գլխէ եթէ ոչ տարիներով, դռնէ ամբիւնելով պիտի ապաշխարէր, քաւվէր և մեղքերից սրբված բարձրանար իր բովանդակութեան վարձը կամ պատիժը ստանալու, չը սպասեցին այլ ևս տետրակի երկրորդ գալտեան, մանաւանդ երբ տեսան որ վանքի կառավարութիւնը ձեռքերը լուացած, յայտնեց բացարձակ, թէ ես ձեր վերադառնալը չեմ, ես ևս ձեզ պէս օտարական եմ... Աշակերտները իրանց միաս բարովն ասին և շնորհակալ լինելով նրանց ցոյց տուած խնամքի համար, երան մի մի կապոց ձեռքերին առած, վերջին անգամից մի ձգեցին ձեմարանի վրա և կարեկցութեան հառաչանով երկրորդ անգամ մտան վաղարշապատի նեղ փողոցները, այլ ևս չը վերադառնալու յոռտով... Աշակերտները հեռացան ձեմարանից ոչ իբրեւ թշնամի, այլ բարեկամներ և ձեմարանի բարեւնա մի քանի վայրկեան այդ դրութեան մէջ

Աշակերտները հեռացան ձեմարանից ոչ իբրեւ թշնամի, այլ բարեկամներ և ձեմարանի բարեւնա մի քանի վայրկեան այդ դրութեան մէջ

գիրները մեզ հաղորդում են որ Իզմիրում, անգլիական նաւատորմի մարտիկները (կաւի համար չարված թնդանօթները տեղ) ներքե, գրաւել են ճանապարհները և կողպատում են ճանապարհորդներին: Այդ աւազակները բուլղովին մերկացրել էին մէկ բողբոջական մի-սիօնարի: Յիերի և տաւարների գողութիւնը բողբոջին տարածված է այդ նահանգում որի մահմետական և քրիստոնեայ բնակիչներից ստորագրված մի արեւրագիր ներկայացվեցաւ: Բ. Դրանք. բայց այդ մասին և ոչ մէկ որոշում չեղաւ: Կարելի էր մինչև մի աստիճան արդարացի սօմանեան կառավարութեան որ, ճշմարիտ, այս րօպէիս այնպէս ճշդված է ընդհանրական հոգսերով որ չէ կարող զբաղվել ներքին կառավարութեան մասնաւոր գործերով: Բայց զարմանում են, այս բաների վրայ խորհող մարդկերանց շատ շրջաններում, որ Անգլիան և ոչ մէկ խնամք չէ ցոյց տալիս դէպի Ասիայի այդ դժբաղդ ժողովուրդները որոնց համար ասում է թէ ինք հոգս է ա-նում: Նոտերը կարծում են որ նա անհոգ նայում է քուրդերի արած յախշտութիւնս ների վրա և նպաստում է չէրկեղների գող-թականութեան, կատարելապէս անզգայ միա-րով Հայաստանի կործանվելուն և աւերակ դառնալուն: Արդեօք իր մտքում ծածուկ խոր-հուրդ ունէ Հայաստանը անապատ դարձնել, ուսաների արշաւները դարձնելու համար: Յայտնի է որ ուսաները կամեում են տարած-վել Ասիայում, բայց մի և նոյն ժամանակ հաս-տատում են որ Անգլիան սրտացու չէ լինում երբ տեսնում է թէ Հայաստանը դատարկվում է իր բնակիչներից: Այդ քաղաքականութիւնը անբարոյական և սխալ է և եթէ այդ դրու-թիւնը մի քիչ էլ շարունակվել, հայերը և թիւրքերը պարտաւորված կը լինեն գաղութ-լու: Նոտ. քիչ ժողովուրդ կը մնայ այստեղ որ թափառական քուրդերի և չէրկեղների ձեռքը որս չը լինի: Ռուսաստանին էլ ուրիշ պատ-րուակ հարկաւոր չէ լինի ամբողջ նահանգը գրաւելու համար:—Դուք ասում էք, Ռու-սաստանցի տարոններ, թէ միայն մարդասի-րական նպատակների էք հետևում: Եթէ այսպէս է, Աստուած կորհնէ ձեր ձեռնար-կած գործերը: Մարդիկ էլ կօգնեն ձեզ այդ բանի մէջ...

Ռուս երեւելի անձը այստեղ նկատողութիւն արած կը լինի թէ իր ազգի կառավարու-թիւնը աշխատում է ձեռք բերել քրիս-տոնեաների ազատութիւնը և թէ իր նպա-տակին արգելք են լինում Ներսիսյանի և գլխա-ւորապէս Անգլիայի սպառնալիքները միայն: Անգլիան, շարունակեց հայը, ուզում է ձեզ արգելել որ Ասիային չը տիրէք, բայց չէ կարող իր այդ նպատակին հասնել թիւր-քաց տիրապետութիւնը պահպանելով: Թիւր-քերը իբրև ժողովուրդ բարի են, բայց ոչինչ չը կոյ այնչափ ապականված և այնչափ ան-ընդունակ վերանորոգութեան որչափ թիւր-քաց կառավարութիւնը, որ չէ կարելի որ լա-ւանայ: Սահմանադրութեան մէկ յօդուածը ասում է թէ օսմանցիները հաւատար են օրէքի առջև. բայց թիւրք կառավարութիւնը միշտ կապված է մնում շէրիի (կրօնի դատաստա-նագիրը) հետ և այդ արգելք է լինում որ և ինչ վերանորոգութեան Դիմի պատերազ-մից մինչև այժմ թիւք են տեսնում: անկար-գութիւնը և գեղձուկները շատացել են հա-մեմատարար սոսկալի կերպով: Պարզ երևում է թէ հարկաւոր է թողնել քրիստոնեանե-րին որ իրանք իրանց կառավարեն: Այժմ հարցը նրանում չէ որ քաղաքական ինքնա-վարութիւններ բաժանեն նրանց: վարչական ինքնավարութիւններն էլ բաւական են: Եթէ Անգլիան պահպանէ թիւրքաց տիրապետու-թիւնը Հայաստանում այն դրութեամբ ինչ-պէս գնում են այժմ գործերը, քիչ ժամա-նակից յետոյ հայ ազգը կանչկատանայ:—Ի՞նչ են ուզում հայերը, հարցրեց այն ժամանակ այն նշանաւոր ուսուցիչը:

—Արդ՛հետեւ դուք ասում էք թէ ձեզ չեն թոյլատրի զբաղվել Հայաստանով և որովհետեւ դարերի փորձառութիւնը հաստա-տում է որ թիւրքաց կառավարութիւնը կա-ռավարութիւնը չէ, պէտք է որ Անգլիան մէկ բան հաստատէ, մէկ ինքնավարութիւն իր պաշտպանութեան կամ եւրօպական երաշ-խաւորութեան ենթարկված և կամ այլ որ և ինչ է ձեռով մէկ վարչութիւն: Բայց վերջա-պէս հարկաւոր է որ մի որ և ինչ չէք բար-ձրացնէ, որովհետեւ մինչև այժմ բացի քան-դեղուց ոչինչ չէ արած:

Մի՞թէ հարկաւոր է որ փրկութիւնը բա-ցարձակապէս անգլիացիներին ձեզ գայ:

—Ա՛յ, միայն թէ թող գայ. որտեղեց էլ որ գայ, բարի է իր գալուստը և ընդունելի: Հայոց ազգը կը լինի նրան որ չէ թոյլ տայ իր կործանումը և կապահովէ իր ապա-գան: Կը հաւատամք եթէ ասեմ ձեզ թէ ինչ որ գրվում է Ներսիսյանում յօդուած մեր, մեզ վնաս է բերում: Կարծում են որ մենք գան-գատվում ենք, մենք երազում ենք ազատու-թիւն, և մեզ պատժելու համար թոյլ են տալիս որ հայաձեն մեզ:

(Levant Herald)

ՄԻՆԵՐԱ

Մայիսի 1-ին (ապրիլի 19) Փարիզի հա-մաշխարհական արուեստահանդէսը բացված է շատ շքեղ կերպով, որի նմանը մինչև այժմ չէ տեսված Ներսիսյանում և ոչ մէկ արուես-տահանդէսի մէջ: Նրբ այլ տեղութիւններ քաղաքական վէճերով զբաղված, ուզում են պատերազմի դրօշակներ բաց անել արին թա-փելու համար, Պրանսիան, ոչ միայն Փարի-զում, այլ և շատ քաղաքների և գիւղերի մէջ անգամ, մայիսի 1-ին պարծանքի դրօշակներ է բաց անում իր խաղաղութեան, աշխատու-թեան և միութեան հրաշակներով, Փարիզի արուեստահանդէսը տօնելու համար: Պրան-սիան իր աւերակներից վերկացած, Փարիզի արուեստահանդէսում փառքով և պարծան-քով ցոյց է տալիս իրան երկու աշխարհների, Ներսիսյանի և Ամերիկայի ազգերին: Ամեն ազ-գերի լուսաւորներ անգլիական, աւստրիական, սպանական, իտալական և մինչև անգամ գերմանական թերթերը մեծ զովտներով են խօսում Փարիզի արուեստահանդէսի վրա ուր Պրանսիան ցոյց տվեց թէ, չը նայելով իր ներքին վէճերին և արտաքին վտանգներին, հիանալի առաջադիմութիւն ունեցած է ար-ւեստագիտութեան, հողագործութեան և վաճառականութեան մէջ, ճաշակի փափու-թիւն արհեստների մէջ, յարստութիւն աշխատութեան մէջ: Այդ աւելի պարծանք է բերում Պրանսիային քան թէ պատերազ-մական մեծ յաղթութիւնները, որոնցով նա ժամանակով իրաւունք ունեցաւ պարծենալու: «Daily Telegraph» ասում է թէ Փարիզի արուեստահանդէսը մի լաւ նշան է թէ Պրան-սիայի երրորդ հանրապետութիւնը մեծ և փառաւոր ապագայ կունենայ:

Թէպէտ նոյն օր օդը շատ վատ է եղել, երբեմն արեւ է ծագել և երբեմն ստորիկ ան-ձրեւ է եկել, ցիւրը և առատ անձրեւը շատ անհանգստացրել են արուեստահանդէսի այ-ցելուներին, բայց բազմութիւնը առաւօտ վաղ լըված է եղել փողոցներում, ամեն դա-սակարգի մարդկերանցից բաղկացած որոնց մէջ քնքշւ սեւը իր շքեղ զարդարանքներով աւելացրել է հանդիսի փայլը: Հեղեղի նման եկող ստորիկ անձրեւի տակ, հովանոցները ձեռքին կանգնած անթիւ բազմութեան մէջ անհնար է եղել շատերին դէպի առաջ կամ յետ շարժվել, այն աստիճան խիտ է եղել բազմութիւնը: Փառքով ժամ սաստիկ անձ-րեւից յետոյ օդը պարզվել է Կեսօրից երկու ժամ յետոյ թնդանօթները արձակվելով, նախագահ մարշալը և այլ երկիրների թա-

ղաւորական տանից եկած հիւրերը իրանց բնակարաններից փառաւոր հանդէսով գնացել են արուեստահանդէսը:

Այդ նշանաւոր հիւրերն են Պրանսուա Դ՛Ասիգ թագաւորը Սպանիայի կողմից, Ուել-սի իշխանը Անգլիայի կողմից, Դանիայի իշ-խանը, Աստի դուքսը Իտալիայի կողմից, Հեն-րիկոս իշխանը Հոլանդիայի կողմից:

Մարշալ Մակ-Մահօն արուեստահանդէսի կարգադրողներին շքանշաններ բաժանելուց յետոյ արտասանել է այս կարճ խօսքը որին ամեն մարդ աջատու էր անհամբեր: «Հա-մաշխարհական արուեստահանդէսը բացված է: Նոյն րօպէին, Փարիզը չորս անկունե-րում, թնդանօթները սկսել են որոտալ, Տրօ-կարէրօյի մէջ շինված ջրվէժը, յանկարծ բացվելով, հիանալի կերպով սկսել է իր ջրե-րը ցայտել դէպի վեր, արուեստահանդէսում գտնված ամեն ազգերի դրօշակները յանկարծ պարզվել են իրանց աշտարակների և գմբէթ-ների գագաթներում և ուրախութեան ան-վերջանալի աղաղակներ բերանից բերան տա-րածվելով, քաղաքին զրեթէ ամեն կողմը գո-ռացրել են:

Մարշալ Մակ-Մահօն պատասխանելով հո-ղաբործական և առևտրական միևնառի խօ-սած ճառին, ասել է թէ ինքն էլ հաստատ վստահութիւն ունէ որ 1878-ի արուեստա-հանդէսը կը բանայ մի նոր զարգացում խա-ղաղութեան, առաջադիմութեան, և մեծու-թեան միութեամբ և աշխատութեամբ վե-րածնված Պրանսիայի համար:

Մարշալ Մակ-Մահօն Շան-դը-Մարսում շրջած ժամանակ, երբ հասել է ամերիկական դրօշակի ներքև Միացեալ-Նահանգների բա-ժինը, վերին սրահի մէջ գտնվող ամերիկացի գեղեցկուհիների բազմութիւնը անձրեւի նման ծաղիկ են թափել նրա վրա: Պրանսիայի հանրապետութեան նախագահը որ մի քանի րօպէից առաջ դուրսը շրջած ժամանակ, ան-ձրեւից ստիպվել էր ներս փախել, գմբէթում է տեսնելով այդ ծաղիկների իր վրա անձ-րեւը, կանգնում է և մի քանի ծաղիկներ ժողովելով գետնից, բարձրացնում է աչքերը և քաղաքավարի ձևերով ողջունում է այդ ամերիկացի հանրապետականուհիների խմբին:

Գիշերը ամբողջ Փարիզում լուսավառու-թիւններ են եղել: Ամեն կողմ մեծ ոգևորու-թեան և ուրախութեան ցոյցեր են կատար-վել: Նշանաւոր հրապարակները այնչափ մեծ բազմութեամբ են լըվել որ անցուղարձը գրեթէ անհնար է դառել: Հազարաւոր կառ-քեր բուլվարներում և փողոցներում գնալ գալիս են եղել: Օտար քաղաքներից մեծ բազ-մութիւն լըված է Փարիզ: Ժողովուրդի ոգևո-րութիւնը անկարգաբեր է եղած. այնու ա-մենայնիւ և ոչ մէկ տեղ անկարգութիւն չէ պատահած: Ժողովուրդը կատարելապէս յար-գում է կարգապահութիւնը և կանոնաւորու-թիւնը:

ԳԵՐՄԱՆԻԱ

Լրագիրները զանազան մեկնութիւններ տուեցին Ֆելդ-մարշալ գեներալ Մօլտկէի ա-րած ճանապարհորդութեան մասին Բալթիան նահանգներում: Մի քանիսը գրեցին թէ գեներ-ալ Մօլտկէի ճանապարհորդութեան պատ-ճառը այն է որ Անգլիան մտադիր է ար-շաւել այդ կողմերը: Բայց իսկ եղելութիւնը այս է. գեներալ Մօլտկէի եղբորորդին որ գե-նուորական պաշտօնատար է Կօպենհագենում, ամուսնացել է իր հեռաւոր ազգականներից մէկի հետ որ բնակվում է Շվեդիայում: Հար-սանկը կատարվել է Շվեդիայում և գե-ներալ Մօլտկէ ներկայ է գտնվել իր ազգա-կանների ամուսնութեան հանդիսին: Վերա-դառնալիս այցելել է իր ազգականներին Կօ-պենհագենում ուր ընդունվել է Դանիայի թագաւորից: Այդ տեսակցութիւնը պատճառ է դառել զանազան մեկնութիւնների. բայց

գեներալ Մօլտկէն ժամանակով ծառայած է Դանիական բանակի մէջ և շատ բնական էր որ Դանիայից անցկացած ժամանակ, այդպիսի ընդունելութիւն գտնէր թագաւորի կողմից:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Լօնդօնից հեռագրում են ապրիլի 18/30-ին: «Նրէկ թիւրքաց և ուսաց զօրքերի մէջ կու-պատահեցաւ Կ. Պօլսի մօտ: Երկու կողմից 80 մարդ վիրաւորվեցաւ: Սէրասկէրաւը արգելեց ուս զօրքերին որ դէմարկացիայի գծից դուրս չը գնան:»

—Կ. Պօլսից ապրիլի 18/30-ին հեռագրում են «Politische Correspondenz» լրագրին. «Մեծ դօ-րահանդէսը որ այսօր պէտք է կատարվէր, յե-տաձգվեցաւ: Բուլղարիայում պատահած վերջին անցքերի պատճառով: Հարկաւոր է եղած շատ զօրք ուղարկել դէպի այդ նահանգը:

—Լօնդօնից ապրիլի 17/29-ին հեռագրում են հետեւեալ Բերլինի «Nationale Zeitung» լրագրին. «Հաստատ աղբիւրներից իմացել ենք որ իտա-լական կառավարութիւնը գիտութեամբ մեծ պատրաստութիւններ է տեսնում: Բոսնիա նաւա-նական է որ եթէ Աւստրիան Բոսնիա մտնի, իտալիան էլ Ալբանիայի վրա կը գնայ:»

—Փարիզի «Temps» լրագիրը, մայիսի 5-ից, հաղորդում է հետեւեալը, «Մենք կարող ենք, որպէս ճշմարիտ նորութիւն, հաղորդել մի լուր այն բանի մասին, որ Լօնդօնի կաբինէտի ինչ-բանօք, գերմանական արտաքին գործերի մի-նիստութիւնը կրկին համաձայնվեց միջնորդի դեր ընդունել, որից մի քանի օր առաջ, կար-ծես, հրաժարվեց: Այդպէսով կը սկսվի բանակ-ցութիւնների նոր կարգ, և զանազան նշաններ թոյլ են տալիս մեզ յուսաւոր, որ այս բանակ-ցութիւնները խաղաղութեամբ կը վերջանան: Այս նշաններից մէկը այն է, որ կոմս Շուվա-րով, որը ինչպէս յայտնի է մեծ յարգանք է վա-յելում Անգլիայում, պէտք է շուտով Պետերբուրգ ուղևորվի Ֆրիդրիխսթեյն և Բերլինի միջով: Լօն-դօնում կարծում են, որ եթէ կոմս Շուվարովի քաղաքականութիւնը աջողվի, այն ժամանակ խաղաղութեան յոյսերը շատ կը մեծանան:

ԻՍՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ

Եւզ խնդրում են յայտնել որ վաղը, կիրակի օր, մայիսի 7-ին լինելու է ԹԻՖԼԻՍԻ Սօբոր-նիայի (Հայոց կուրի) դահլիճում կվարտէ-տային առաւօտ (ԵՅԱՐԵԹՈՅ ԿՐԻՔ) Թիֆ-լիսի երաժշտական ուսումնարանի: Կը մասնակե-ցեն Ն. Վ. Կարպովիչ և ուսումնարանի աշա-կերտուհիներ օր. Սուլխանով և օր. Մաչալա-րիանի: Կը մասնակցի նոյնպէս Մօսկվայի Կօն-սէրվատօրիայի պիանիստ Ի. Ս. Պաչկովսկի և կածի լարերի գործիքների կվարտէտ: Սկիզբը 12 ժամին:

ՄԵԾԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱՊԱՅՈՒՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ
ԲԵՐԼԻՆ, 5/17 մայիսի. «Polit. Corres.» լրագրին Կ. Պօլսից հեռագրում են, որ ուսաց զեւպան Լարանով-Բաստովսկի այցելեց թիւր-քաց արտաքին գործերի միևնառիին և անյա-պաղ ուղևորվեց Սան-Ստէֆանօ, որտեղ գե-ներալ Տօլէբէնի հետ երկար խօսակցութիւն ունեցաւ: Ռուսները բանակ գցեցին Սան-Ստէֆանօյից մէկ մղն հեռու: Կ. Պօլսի ուղղու-թեամբ:

ՊԵՇ, 4/16 մայիսի: Ունգարական միևնառ-նախագահ Տիսսա յայտնեց ներկայացուցիչ-ների ժողովին, որ նա Բալկանեան քրիստո-նեաների գործը եւրօպական գործ է համա-րում և ցանկանում է այդ գործը Ներսիսյանի համաձայնութեամբ վերացնել:

ԼՈՆԴՈՆ, 4/16 մայիսի: Համայնքների ժո-ղովին Կրօսը յայտնեց, որ Լանկեստերում պատահած անկարգութիւնները ծնչու հա-մար միջոցներ են ընդունել: Մինչև այժմ դե-նուորական ոյժ չէր հարկաւոր գործ դնել: Թէպէտ վախենում են, որ անկարգութիւն-ները կը նորոգվեն:

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՇՐՈՒՆԻ